

РЕШЕНИЕ

№ 24656

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12629** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба от Т. Т. Р., подадена чрез адв. П. А., срещу Решение № ППН-01-94/2024 от 27.10.2025г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което жалба с рег. № ППН-01-94/30.01.2024г., подадена от Т. Р., е обявена за неоснователна.
С жалбата се поддържа, че оспореното решение на КЗЛД е неправилно поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и необоснованост - отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Твърди се, че в конкретния случай КЗЛД не е спазила принципа на служебното начало и чл. 39 от Регламент (ЕС) 2016/679. Посочва се, че в процесното решение, след като от страна на Комисията е констатирано многократно позоваване на документа за собственост на жалбоподателката, същата не е изследвала дали това отговаря на чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679. Поддържа се становище, че съгласието на жалбоподателката да бъдат обработвани личните ѝ данни следва да бъде документирано по надлежния ред съобразно изискването на чл. 42 от Регламента. По изложените съображения се претендира постановяване на решение, с което да се отмени решението на КЗЛД, като преписката бъде върната на органа за ново произнасяне, евентуално спорът да бъде решен по същество. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.
В съдебното заседание жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ по изложените в нея съображения. Поддържа становище, че КЗЛД не е дала указания на АГКК за коригиране на неточни лични данни съгласно чл. 56, ал. 2 ЗЗЛД. Твърди, че административното производство е неправилно насочено само

срещу лицето П. Н. М., тъй като последният не е администратор на лични данни, нито обработващ такива. Сочи, че доверителката ѝ в допълващо обяснение към жалбата, подадена пред КЗЛД, е уточнила претенцията си, като е посочила, че отговорност следва да бъде потърсена също и от „Аркси“ ООД и АГКК. Предвид това счита, че по този начин не са дадени указания на АГКК за коригиране на техните масиви чрез изтриване на данните на жалбоподателката, което е основното ѝ искане, съобразно разпоредбата на чл. 56, ал. 3 ЗЗЛД.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, редовно уведомен, в съдебното заседание не се представлява. В представено по делото писмено становище се излагат подробни съображения за неоснователност на жалбата и се претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото.

Заинтересованата страна – П. Н. М., в съдебното заседание чрез процесуалния си представител адв. К. и с подадения писмен отговор на жалбата излага подробни съображения за неоснователност на същата. Счита, че не са налице основания за отмяна по отношение на оспореното решение, издадено от КЗЛД. Поддържа становище, че органът правилно и законосъобразно е приел, че не носи отговорност за допуснатата грешка при посочването на процесния нотариален акт, записан в масивите на АГКК, като от негова страна не е налице злоупотреба с лични данни. Претендира присъждане на разноски.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по жалба с рег. № ППН-01-94 от 30.01.2024 г. по описа на КЗЛД, с която Т. Т. Р. е сезирала КЗЛД с твърдения за неправомерно използване на данни от нотариален акт с № 171, том VI, дело № 6814 от 13.04.1999г. С жалбата се твърди, че лицето П. Н. М., като възложител за изработване на проект за поземлен имот с идентификатор 56624.7202.212.1 – [населено място], е ползвал данни от гореописания нотариален акт, издаден от СВ-С., за имот, чиято собственост е наследствена от покойния ѝ съпруг. Посочва се, че възложителят се е снабдил с незаверено копие на нотариалния акт от Агенцията по вписванията (АВ), от което се установявало, че същият не касаел обекта на текущата разработка. Като източник на тази информация се посочва дадено от проектантско дружество - „Аркси“ ООД, обяснение пред АГКК.

Като приложения към жалбата са представени обяснителна записка за обект: Отстраняване на непълноти и грешки за самостоятелен обект в сграда с идентификатор на сградата 56624.7202.212, представляващ жилище на ет. 2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район П., м. М., изготвена от „Аркси“ ООД, ръчна схема, нот. акт за собственост на недвижим имот, придобит по давностно владение № 12, том I, дело № 43 от 1999г. на нотариус Е. Е. - нотариус с район на действие СРС, вписана под № 52/, удостоверение за наследници на И. П. Р., пълномощно.

С молба с рег. № ППН-01-94#1/20.03.2024г. жалбоподателката е приложила и постановление за отказ от образуване на наказателно производство на СРП от 21.02.2024 г.

С писмо с изх. № ППН-01-94#2/14.05.2024г. до Т. Р. на основание чл. 28, ал. 1 във връзка с чл. 28, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация са дадени указания за отстраняване на нередовности в искането, като се посочи дата на узнаване на твърдяното нарушение (ползване на нотариалния акт); лицето/ата, срещу което е насочено искането (П. Н. М. и/или „Аркси“ ООД и/или Агенция по вписванията), както и да се опишат подробни обстоятелства за нарушението и как личните данни на жалбоподателката

са разпространени чрез нот. акт № 171, том V, дело 6814/13.04.1999г. относно наследствения й имот или е извършена друга злоупотреба с тях. Указано е, че при неотстраняване на нередовностите в срок образуваното производство ще бъде прекратено.

Писмото е връчено на жалбоподателката на 21.05.2024г., видно от приложеното известие за доставяне.

С представено по преписката допълнение с рег. № ППН-01-94#3/21.05.2024г. от Т. Р. указанията са изпълнени. С уточнителната молба жалбоподателката посочва, че е узнала за използването на нотариалния акт на 09.10.2023г., като на 11.10.2023г. е подала жалба до Софийска районна прокуратура. Сочи, че от страна на „Аркси“ ООД е дадено обяснение, че сдобиването с нот. акт за имота й е техническа грешка, но излага, че не знае как е попаднал сред документацията по възложения на дружеството проект. В тази връзка твърди, че не са използвани услугите на проектантското дружество, както и от страна на семейството й не е искано от Агенцията по вписванията издаване на копие на този нотариален акт. На следващо място, твърди се, че с П. М. не са роднини или съседи и жалбоподателката не знае как той се е сдобил с копие на нотариалния акт за имота, нейна собственост, от АВ. Пояснява се, че е узнала тези обстоятелства от низходяща на съсобственика на имота на П. М., която я уведомила, че последният е възложил на „Аркси“ ООД изработване на проект, който е трябвало да бъде вписан в АГКК.

В заключение е посочено, че жалбоподателката претендира ангажиране отговорността на всички замесени лица - П. Н. М., "Аркси" ООД и Агенция по вписванията.

Последвало е изпращане на уведомление с рег. № ППН-01-94#5/04.11.2024г. до П. М. за образуваното административно производство, с което последният е уведомен, че на основание чл. 34, ал. 3 във вр. с чл. 36, ал. 2 от АПК в 7-дневен срок по получаване на писмото може да подаде писмено становище по изнесените в жалбата твърдения и да представи относими по случая доказателства. Видно от представеното известие за доставяне, уведомлението е върнато на 26.11.2024г. с отбелязване, че пратката не е потърсена.

С писмо с изх. № ППН-01-94#6/04.11.2024г. от Агенцията по вписванията е изискана информация на основание чл. 36, ал. 6 от АПК във връзка с образуваното пред КЗЛД производство, като е направено искане за предоставяне на копия на следните документи: нотариален акт № 171, том VI, дело № 6814/13.04.1999г., издаден от Е. Е. - нотариус с район на действие СРС; нотариален акт за придобиване на недвижим имот по давност № 94, том IV, дело 452/21.06.1990г., издаден от Втори районен съд - С., и договор за доброволна делба № 135, том 13 от 04.09.1999г., издаден от Районен съд - София. Поискана е, освен това, информация за лицата, на които е предоставяно копие на нот. акт с № 171, том VI, дело № 6814/13.04.1999г. в периода от 2020г. до момента на искането, както и дали в Агенцията по вписванията са постъпвали искания от П. Н. М., дали са уважавани и ако са предоставяни копия от документи, кога и на какво основание са предоставяни, както и предоставените копия.

В отговор с писмо с вх. № ППН-01-94#8 от 13.11.2024г. от АВ исканите документи са представени, като е посочено, че след извършена проверка в базата данни на АВ не са установени регистрирани заявления за издаване на препис от нот. акт с № 171, том V, дело 6814/13.04.1999г. При проверката не са констатирани и постъпили искания по зададени критерии П. Н. М..

Изпратено е и писмо с рег. № ППН-01-94#7 от 04.11.2024г., с което КЗЛД е поискала от Агенция по геодезия, картография и кадастър предоставяне на информация на основание чл. 36, ал. 6 от АПК във връзка с образуваното производство по отношение на недвижим имот в [населено място], [населено място], м. „М.“ с идентификатор 56624.7202.212, включително за построените в него сгради с идентификатори 56624.7202.212.2, 56624.7202.212.3. Поискани са данни за вписаните собственици, включително идеални части на парцела, сградите (обекти в тях) и въз

основа на какви документи е извършено вписването, копия от тези документи и издадената от АГКК скица с № 15-430813/05.09.2017г., както и информация на какво основание е издадена.

В отговор е постъпило писмо с вх. № ППН-01-94#9/12.12.2024г. от СГКК – [населено място] с приложени заверени копия на заявление с вх. № 01-446687-08.08.2023г. от С. М. за издаване на схема на самостоятелен обект, с приложенията към него, както и служебно издадена извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 56624.7202.212 и находящите се в него сгради с идентификатори 56624.7202.212.1, 56624.7202.212.2 и 56624.7202.212.3 и скица с изх. № 15-430813-05.09.2017г.

По преписката е постъпила молба с рег. № ППН-01-94#11/17.12.2024 г. от жалбоподателката, с която е представен препис от постановление от 04.12.2024г. по пр.пр. № 8426/2024г. по описа на С. градска прокуратура.

Видно е от приложения по преписката протокол за проведен телефонен разговор с рег. № ППН-01-94#12/18.12.2024г., че Т. Р. е предоставила по телефона информация във връзка с твърденията в жалбата, по-конкретно е заявила, че има издадена скица за нейния имот с № 15-35-9717/05.06.2018г. и тя е за имот с идентификатор 56624.7202.181 по план на П., [населено място], а сградата, построена в имота, е с идентификатор 56624.7202.181.1.

С изх. № ППН-01-94#13/19.12.2024г. до П. М. е изпратено уведомление на основание чл. 18а, ал. 9 АПК, с което последният е уведомен, че в деловодството на КЗЛД е оставено адресирано до него писмо по административна преписка № ППН-01-94/2024г. по описа на КЗЛД, което може да бъде получено в едномесечен срок от запечатване на уведомлението. Удостоверено е извършено на 27.12.2024г. запечатване от служител на „Български пощи“ ЕАД.

Във връзка с подадената жалба от Агенцията по геодезия, картография и кадастръ е изискано и предоставяне на информация на основание чл. 36, ал. 6 АПК за недвижим имот в [населено място], [населено място], м. „Р.“ с идентификатор 56624.7202.181, за построената в него сграда с идентификатор 56624.7202.181.1, данни на вписаните собственици в имота/идеалните им части, документите, въз основа на които е извършено вписването, както и копия от тях, вкл. от издадената от АГКК скица № 15-35-9717/05.06.2018г.

С писмо с вх. № ППН-01-94#17/23.01.2025г. от АГКК исканата информация е предоставена, ведно със заверени копия на сочените документи.

На 23.12.2024г. с изх. № ППН-01-94#15 е изпратено уведомление до жалбоподателката Т. Р., с което са ѝ предоставени събраните по преписката доказателства, с указание, че може да вземе становище и да направи искания и възражения. Писмото е връчено на 02.01.2025г., видно от приложеното известие за доставяне /л. 65 от делото/.

В указания срок е постъпило становище от Т. Р. с вх. № ППН-01-94#16 от 07.01.2025г., с което се представят договор за доброволна делба № 135, том 13 от 04.09.1999г. и скица на поземлен имот с № 15-430813-05.09.2017г. и се прави искане за събиране на допълнителни доказателства от АГКК. На проведено на 03.07.2025 г. заседание на КЗЛД жалбата е обявена за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Т. Т. Р., и ответна страна – П. Н. М.. Разглеждането на жалбата по същество е насрочено за 01.10.2025 г.

Установява се от приложения с преписката уведомления за насрочено заседание до жалбоподателя с изх. № ППН-01-94#22/24.07.2025г. /л.76 от делото/ и до ответната страна П. М. с изх. № ППН-01-94#21/24.07.2025г. /л.74/, че страните са уведомени за насроченото за разглеждане на жалбата открито заседание, както и че в седемдневен срок от получаване на уведомлението могат да представят всички относими по случая доказателства, с които разполагат.

С молба с рег. № ППН-01-94#23/04.08.2025г. жалбоподателката е представила постановление за отказ за образуване на досъдебно производство от 08.05.2025г. по пр.пр. № 61013/2024г. на СРП.

От ответната страна с молба с рег. № ППН-01-94#26/14.08.2025г. са представени нот. акт за собственост на недвижим имот, придобит по давностно владение № 12, том I, дело № 43 от 1999г. и изготвен проект за отстраняване на непълноти и грешки в КККР за самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56624.7202.212, представляващ жилище на ет. 2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район "П.", с възложител П. Н. М. и изпълнител "Аркси" ООД, ведно с обяснителна записка и приложения, вкл. като приложение е описано и копие от нот. акт № 171, том VI, дело № 6814 от 13.04.1999г., издаден от СВ - С.-град. На 15.08.2025г. на П. М. е връчено писмо с изх. № ППН-01-94#27 от 14.08.2025г., с което на основание чл. 34, ал. 3 АПК е запознат със заверени копия от жалбата и събраните по преписката доказателства, като е включено указание, че може да вземе становище и да направи искания и възражения.

Ответникът е представил отговор на жалбата с рег. № ППН-01-94#28/25.08.2025г., с който се прави искане за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Посочил е, че не се е ползвал от данните в нот. акт № 171, том VI, дело № 6814/1999г., нито е предявявал претенции във връзка с посочения в него имот. Счита за безспорно установено, че посоченият в акта имот няма нищо общо с обекта на разработката и че появяването му в преписката и в КРНИ е резултат на техническа грешка. Във връзка с постъпилия отговор на жалбата е представено становище от Т. Р., с което допълнително са представени писмени доказателства.

Видно е от представения препис – извлечение от протокол № 58 от проведено на 01.10.2025г. заседание на КЛЗД, че жалбата е разгледана по същество, предложен е проект на решение и е определен срок за изготвянето му до 30.10.2025 г.

Последвало е постановяване на оспореното в настоящото производство Решение № ППН-01-94/2024 г. от 27.10.2025 г. на Комисията за защита на личните данни, с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-94 от 30.01.2024г., подадена от Т. Т. Р., за неоснователна. За да постанови оспореното решение, КЗЛД е приела за установено от фактическа страна, че жалбоподателката е собственик на имот с идентификатор 56624.7202.181, м. „Р.“ по плана на [населено място], а ответникът П. М. - на имот с идентификатор 56624.7202.212, м. „М. махала“, [населено място]. С нотариално заверен договор за доброволна делба е прекратена съсобствеността между Н. М., за когото е определено да ползва ет. 2, и С. М., която да ползва ет. 1. Прието е за установено, че във връзка със започнала процедура за нанасяне на самостоятелен обект /ет. 2/, ответникът в административното производство - П. М., е възложил на „Аркси“ ООД изготвяне на проект за нанасяне на ет. 2 в АГКК. От обяснителната записка е видно, че изпълнителят на проекта е закупил цифров модел с данни за собственост от К., във връзка с който е установено, че за сграда с идентификатор 56624.7202.212.1 като собственици са посочени Н. М. /наследодател на ответника/ и С. М. с акт за собственост – нот. акт № 171, том VI, дело 6814/13.04.1999г., издаден от Службата по вписванията - С.. Въз основа на извършена служебна справка КЗЛД е приела за установено, че ответникът П. М. не е правил искания пред АВ за снабдяване с копия от този нотариален акт, поради което е приела, че информацията на „Аркси“ ООД не е получена пряко от административния орган, а освен това, дори ответникът да е направил справка в АВ за документи, относими към собствения му имот, следва да се приеме, че е налице легитимен интерес за това.

На следващо място, КЗЛД е приела, че „Аркси“ ООД обработва данни на основание чл. 6, §. 1, б. „б“ от ОРЗД - в изпълнение на договор. Изложени са мотиви, че от събраните по преписката доказателства се установява, че ответникът П. М. и С. М. почти едновременно са започнали процедури по реда на чл. 51 от ЗКИР по нанасяне на самостоятелни обекти - ет.1 и ет.2, в сграда с идентификатор 56624.7202.212.1, за което правоспособни да извършват дейности по вписване в

кадастъра лица са изготвили документи. Комисията е приела за установено, че в заповед за вписване на самостоятелен обект по заявление на С. М., касаещо ет. 1, в раздел данни преди промяната е посочен нот. акт с №171, том VI, дело 6814/13.04.1999г., издаден от Службата по вписванията-С., както за установяване на собствеността на П. М., така и за и за установяване собствеността на С. М..

При тези съображения жалбата е обявена за неоснователна, като решението на КЗЛД е прието единодушно.

Видно от представеното известие за доставяне, оспореният административен акт е връчен на жалбоподателката на 31.10.2025г., а жалбата срещу него е подадена по пощата на 13.11.2025г.

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес, поради което и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни, съгласно чл. 10 ЗЗЛД, която разпоредба предвижда, че комисията изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679 е регламентирано, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон – чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД. Т.е. доколкото комисията е сезирана от жалбоподател за наличие на нарушение по ЗЗЛД, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

Актът е приет при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването. В конкретния случай решението е прието на заседание на КЗЛД, на което са присъствали председателят ѝ и трима от членовете ѝ, като същите са подписали оспорения акт.

Спазена е установената от закона писмена форма. Решението съдържа изискуемите съобразно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД, не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са органът, който

го издава, наименование на акта, адресат на акта, по какъв ред и в какъв срок може да бъде обжалвано, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството, както и са посочени фактически и правни основания за издаването му.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице отменителните основания по см. на чл. 146, т. 1 и т. 2 АПК.

Допуснати са обаче при постановяване на оспорваното решение съществени процесуални нарушения, съставляващи самостоятелно основание за отмяната му. В тази връзка споделя се от настоящия състав разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение на административния орган по същество.

Производството пред КЗЛД е образувано в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД във вр. с чл. 26 и сл. от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА/Правилника), приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД и обн. ДВ, бр. 60/2019 г.

Съгласно чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Така и с чл. 26, ал. 1, т. 1 ПДКЗЛДНА е регламентирано, че във връзка с осъществяване на задачите и правомощията на комисията по Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД пред нея се развиват производства по разглеждане на жалби по чл. 38 от ЗЗЛД, включително по механизма за сътрудничество с други надзорни органи, както и сигнали по чл. 35, ал. 2. В това производство участват Комисията за защита на лични данни, лицето, подало жалба, и администраторът на лични данни.

В чл. 35, ал. 1 от Правилника е посочено, че жалбата е искане, с което се търси защита за нарушени на искателя права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, а изискванията за редовност на жалбите и сигналите са уредени в чл. 28, ал. 1 – 4 ПДКЗЛДНА. В този смисъл необходимо е сезиране с оплакване срещу конкретно лице, т.е., посочване на лице, срещу което е подадено искането – арг. чл. 28, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА.

Според чл. 27, ал. 1 от Правилника производствата пред комисията започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията, а в чл. 28, ал. 1 са посочени задължителните реквизити, които трябва да съдържа искането, включително това са изложение на обстоятелствата, на които се основава искането; дата на узнаване на нарушението, ако се твърди такова; посочване на лице, срещу което е подадено искането; друга информация или документи, когато това е предвидено в закон или в този правилник. Когато писменото искане съдържа нередовности, подателят се уведомява да ги отстрани в 3-дневен срок от съобщението - чл. 28, ал. 3 от ПДКЗЛДНА.

В тази връзка в случая с уведомление с изх. № ППН-01-94#2/14.05.2024г., връчено на 21.05.2024г., на основание чл. 28, ал. 1 във връзка с чл. 28, ал. 3 от Правилника на жалбоподателката са дадени указания за отстраняване на нередовности в искането, като е указано да посочи дата на узнаване на твърдяното нарушение (ползване на нотариалния акт); лицето/ата, срещу което е насочено искането (П. Н. М. и/или „Аркси“ ООД и/или Агенция по вписванията), както и да се опишат подробни обстоятелства за нарушението и как личните й данни са разпространени чрез нот. акт № 171, том V, дело 6814/13.04.1999г. относно наследствения й имот или е извършена друга злоупотреба с тях. Нередовностите са отстранени с постъпила в указания срок - на 21.05.2024г., молба, с която жалбоподателката е направила уточнение на обстоятелствата, на които се основава искането, като в заключение изрично е посочила, че претендира ангажиране отговорността на всички посочени лица - П. Н. М., "Аркси" ООД и Агенцията по вписванията.

При така направеното уточнение КЗЛД е приела, че е сезирана с жалба с предмет неправомерно обработване на лични данни, свързани с имущественото състояние на жалбоподателката Т. Р., чрез използване на нотариален акт № 171, том VI, н.д. № 6814/1999 г. на Службата по вписванията – С., удостоверяващ нейна собственост, от страна на П. М., като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, б. „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че не се касае до дейности по обработване, извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Жалбата е приета за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД – 6 месеца от узнаване на соченото нарушение, но не по-късно от две години от извършването му, доколкото твърдяното нарушение е узнато на 09.10.2023г. и извършено през февруари 2023г., а жалбата е подадена на 30.01.2024г. Изложени са мотиви, че е подадена от субект на данни с правен интерес – Т. Р., която твърди, че са нарушени нейни права по смисъла на ОРЗД и ЗЗЛД от администратора на лични данни – П. М., който сам определя целите и средствата за обработване на личните ѝ данни, свързани с имущественото ѝ състояние, доколкото се твърди, че е използвал нот. акт, вписан с № 171, т. VI, н.д. № 6814/1999 г. на Службата по вписванията – С., съставен за собственост на недвижим имот, придобит по наследство от жалбоподателката.

Предвид наведените в инициращия документ и с уточнителната молба възражения за неправомерно обработване на лични данни на Т. Р. съдът приема, че КЗЛД неправилно е определила предмета на проверката и го е стеснила единствено до поведението на лицето П. М., без да изследва цялостната верига на обработване на личните данни на жалбоподателката.

Тук следва да се посочи, че съобразно чл. 28, ал. 4 от Правилника, в случай че нередовностите на жалбата не бъдат отстранени в срока по ал. 2, производството се прекратява. В разглеждания случай не е налице посочената в чл. 28, ал. 4 от Правилника хипотеза, доколкото с депозираната уточнителна молба жалбоподателката ясно е изложила твърдените нарушения и обстоятелствата, на които се основава искането, както и е конкретизирала изрично лицата, срещу които е насочено искането - П. Н. М., "Аркис" ООД и Агенцията по вписванията. При това положение неправилно Комисията е приела, че е сезирана единствено с искане за защита на нарушени права по смисъла на ОРЗД и ЗЗЛД от администратора на лични данни П. М..

Като следствие от горното оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на принципа на служебното начало, изведен като основен принцип в административния процес, при това без да са изяснени и конституирани надлежно страните в това производство, с оглед неговата допустимост, което е още едно съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В този смисъл настоящият състав приема, че КЗЛД не е изяснила спрямо кои субекти - администратори на лични данни, следва да се проведе производството по чл. 38 ЗЗЛД и съответно в нарушение на нормативните правила не е уведомила за започване на производството известните заинтересовани лица, което изискване следва както от общите административнопроизводствените правила в АПК, така и от разпоредбата на чл. 32 ПДКЗЛДНА, съгласно която за започване на производство освен искателят се уведомяват и известните заинтересовани лица.

По тези съображения съдът намира за основателно възражението на жалбоподателката относно неправилното определяне на лицата, спрямо които се търси защита за нарушени нейни права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД. Данните по преписката сочат, че твърдяното неправомерно обработване е осъществено във връзка с възложена на „Аркис“ ООД разработка по отстраняване на непълноти и грешки за самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56624.7202.212, представляващ жилище на ет. 2 по КKKP на [населено място]. В хода на процедурата от

изпълнителя е закупен цифров модел с данни за собствеността от К., видно от който за сграда с идентификатор 56624.7202.212.1 като акт за собственост е посочен нот. акт № 171, т. VI, дело № 6814 от 13.04.1999г., а съответно възложителят се е снабдил с незаверено копие от АВ от описания нотариален акт, видно от изложеното в представената обяснителна записка. При тези данни преценката за законосъобразността на обработването следва да бъде извършена по отношение на субектите, осъществили твърдените от жалбоподателката операции по обработване, съответно липсва нормативно основание производството да бъде насочено само срещу П. М..

Отделно от горното, съдът приема, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка. Съгласно чл. 9, ал. 2 от АПК административният орган събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. Същото задължение е предвидено и в чл. 36, ал. 1 от АПК – доказателствата се събират служебно от административния орган. В нарушение на това задължение КЗЛД не е събрала, включително и служебно, всички относими доказателства. В тази връзка следва да се акцентира, че са останали неизяснени обстоятелствата относно начина и момента на снабдяване с незаверено копие от нотариалния акт от страна на възложителя на процесната разработка. Органът се е ограничил до констатацията, че последният не е правил искания пред Агенцията по вписванията за снабдяване с копия от нот. акт № 171, том IV дело 6814/13.04.1999г., поради което информацията на „Аркси“ ООД не е получена пряко от административния орган.

Същевременно и Комисията е направила фактически установявания, че от представената обяснителна записка е видно, че „Аркси“ ООД е закупила цифров модел с данни за собственост от К., във връзка с който е установено, че за сграда с идентификатор 56624.7202.212.1 като собственици са посочени Н. М. – наследодател на ответника в административното производство, и С. М., с акт за собственост нот. акт № 171, т. VI, дело № 6814 от 13.04.1999г., издаден от Службата по вписванията – С., а впоследствие възложителят се е снабдил с незаверено копие от описания нотариален акт и се установило, че този нотариален акт не касае обекта на разработката. Установено е, че неточното позоваване на нотариалния акт на жалбоподателката е възпроизведено не само от заинтересованото лице и от „Аркси“ ООД, но и в Заповед № 18-8827/04.08.2023г., издадена от началника на СГКК – С. /л.45 гръб/. В този смисъл като не е изследвала по какъв начин възложителят се е снабдил с копие от нотариалния акт, а отделно от това и дали при първоначалното подаване на документи за изготвянето на проект и при възпроизвеждането им от „Аркси“ ООД и от АГКК е било налице валидно правно основание и съответно дали е било необходимо съгласие на засегнатото лице, Комисията е оставила неизяснена правнорелевантната фактическа обстановка в нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че е необоснован изводът, че „Аркси“ ООД обработва данните на основание чл. 6, пар. 1, б „б“ от ОРЗД - в изпълнение на договор. Според настоящия състав установеното наличие на договорни отношения между дружеството и неговия възложител не е от естество само по себе си да обоснове законосъобразно обработване на лични данни на трето лице, което не е страна по договора. Съобразно § 1, т. 4 от ДР на ЗЗЛД и чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Т.е. събиране, съхранение, разкриване чрез предаване или предоставяне на посочените данни на друг получател представляват самостоятелни операции по обработване,

независимо от това откъде първоначално са получени съответните документи. Поради това обстоятелството, че въз основа на закупения цифров модел с данни от К. е установено, че за сграда с идентификатор 56624.7202.212.1 като собственици са посочени лицата Н. М. и С. М. с акт за собственост - нот. акт № 171, том IV дело 6814/13.04.1999г., издаден от Служба по вписвания-С., не обосновава само по себе си извод за законосъобразност на обработването, основано на сключен договор, за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на жалбоподателката или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, включително свързани с конституирането на страните в административното производство. Допуснатите нарушения следва да се приемат за съществени, тъй като от една страна ограничават надлежното и свободно упражняване на правото на защита на адресата на акта, а от друга препятстват проверката от съда на приложението на материалния закон от страна на административния орган. При спазване на принципа на служебното начало и при цялостно изследване на веригата на обработване на лични данни, в случай че органът беше събрал необходимите доказателства и обсъдил релевантните обстоятелства, би могъл да достигне до различни фактически констатации и правни изводи. Естеството на пороците не позволява на съда да реши спора по същество, тъй като се налага събиране и обсъждане на доказателства относно правното основание за обработването, относимостта на данните и необходимостта от указания за тяхното коригиране или заличаване – дейност, която е в компетентността на специализирания административен орган.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски има жалбоподателката, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в нейна полза следва да се присъдят разноски в общ размер от 1283,34 евро – за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 06.11.2025 г. При определяне размера на дължимите разноски по делото съдът съобрази липсата на своевременно направено от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Т. Р., подадена чрез адв. П. А. от САК, Решение № ППН-01-94/2024 от 27.10.2025г. на Комисията за защита на личните данни.

ВРЪЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне по жалба с рег. № ППН-01-94/30.01.2024г., подадена от Т. Р., при съобразяване на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Т. Т. Р., ЕГН [ЕГН], сумата от 1283,34 евро, представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

